

Η Στρατηγική ήττα της κορυφής της Ιεραρχίας της Εκκλησίας!

Γράφει ο Νίκος Ταμουρίδης.

Θα μιλήσω με στρατιωτικούς όρους, στα πλαίσια της διεξαγωγής ενός ιδιότυπου πολέμου μεταξύ Κυβέρνησης και Εκκλησίας της Ελλάδος κατά το τελευταίο χρονικό διάστημα.

Σε κάθε πόλεμο υπάρχουν τρία διακριτά επίπεδα. Στη χαμηλότερη βαθμίδα βρίσκεται το τακτικό επίπεδο, ακολουθεί το επιχειρησιακό και στη συνέχεια το στρατηγικό επίπεδο πολέμου στην κορυφή. Στην περίπτωσή μας θα λέγαμε ότι στο τακτικό επίπεδο από πλευράς εκκλησίας βρίσκονται οι ιερείς και ο πιστός λαός, στο επιχειρησιακό επίπεδο οι Ιεράρχες και στο Στρατηγικό επίπεδο ο Αρχιεπίσκοπος με την Διαρκή Ιερά Σύνοδο.

Η κυβέρνηση, στα πλαίσια της συγκράτησης της εξάπλωσης του περιέργου “κορωνοϊού” αποφάσισε να κλείσει τους ιερούς ναούς, εν μέσω της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής, και να απαγορεύσει κάθε είδους ιερή ακολουθία, πλην κάποιων “κεκλεισμένων των θυρών”, ακόμη και κατά την διάρκεια της Μεγάλης Εβδομάδος και της Ανάστασης του Χριστού μας.

Το γεγονός αυτό συμπαρέσυρε πλήθος άλλων απαγορεύσεων, πολύ βασικών για τους πιστούς, όπως οποιαδήποτε προσέγγιση των ιερών ναών, Εξομολόγηση, Θεία Ευχαριστία (Κοινωνία), μεταφορά του Αγίου Φωτός, κτύπημα των καμπάνων, μετάδοση των ακολουθιών δια μεγαφώνων, απόδοση τιμών στους νεκρούς στα νεκροταφεία κλπ.

Η κορυφή της Ιεραρχίας με διαρκείς παλινωδίες προσπάθησε από τη μια πλευρά να μην έρθει αντιμέτωπη με την κυβέρνηση, η οποία σταθερά και ακλόνητα επέμεινε στις αποφάσεις της, και από την άλλη πλευρά να πείσει τον πιστό λαό ότι δεν μπορεί να γίνει διαφορετικά.

Η όλη σύγκρουση, εκ του αποτελέσματος κρίνεται ότι επέφερε μια Στρατηγική ήττα της κορυφής της Ιεραρχίας της Ελλάδος, διότι:

-Δεν εισακούστηκε καθόλου η όποια φωνή της.

-Υποβαθμίστηκε ο ρόλος της, δίνοντας την εντύπωση ότι αποτελεί μια απλή διεύθυνση κάποιου υπουργείου που απλά δέχεται εντολές και τις εκτελεί.

-Θεωρήθηκε ανίκανη να μπορέσει να βάλει τάξη στους ιερούς ναούς και να γίνονται οι ακολουθίες με τη λήψη των απαραίτητων μέτρων.

-Πολεμήθηκε η Θεία Κοινωνία, με τις διάφορες θεωρίες περί μετάδοσης του ιού, και ουσιαστικά ποινικοποιήθηκε.

-Συνελήφθησαν ιερείς και ιεράρχες από τις αστυνομικές αρχές και σύρθηκαν στα αστυνομικά τμήματα ως παραβάτες του κοινού ποινικού δικαίου.

-Εγκαταλείφθηκαν και φιμώθηκαν οι αγωνιστές του τακτικού επιπέδου (ιερείς) από την Ιεραρχία.

Και τώρα, τι μέλλει γενέσθαι;

Σύντομα θα λήξει αυτή η πρωτόγνωρη εμπειρία και μάλιστα πολλά θα αποκαλυφθούν για την λεγόμενη πανδημία.

Η Ιεραρχία της Εκκλησίας μας θα πρέπει να κάνει τη δική της αυτοκριτική και να εντοπίσει σφάλματα και παραλείψεις. Για να γίνει αυτό, απαιτείται ειλικρινής ενδοσκόπηση και ταπεινή ψηλάφηση των γεγονότων και των χειρισμών της. Μόνο έτσι θα μπορέσει να επουλώσει τις πληγές της.

Τίποτε όμως δεν θα είναι όπως πριν. Εκτός εάν βρεθεί ένας νέος ηγέτης, ένας φωτισμένος Αρχιεπίσκοπος, που θα βάλει τα πράγματα στη θέση τους, θα ξεκαθαρίσει με την όποια κυβέρνηση την θέση που

αρμόζει στην Ελληνική Ορθόδοξη Εκκλησία και θα αναβιώσει το χαμένο μεγαλείο της.

**Νικόλαος Ταμουρίδης.
Αντγος (ε.α)-Επίτιμος Α' Υπαρχηγός ΓΕΣ.
Αντιπρόεδρος ΔΕ Ελεύθερης Πατρίδας.**

Πηγή : <https://www.antibaro.gr/article/>